

מדוע יש מחלוקות?

1. **ספר דרך חיים - פרק ה משנה יז**
אין דבר בעולם אשר האדם נמשך אליו יותר מן המחלוקת...
2. **תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נא/ב**
בית שמאי אומרים שברא מאור האש ובית הלל אומרים בורא מאורי האש ...
- 2א. **תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נב/ב**
... דבית שמאי סברי חדא נהורא איכא בנורא ובית הלל סברי טובא נהורי איכא בנורא .
3. **ויקיפדיה, נילס בוהר**
נילס בוהר תרם לתורת הקוואנטים את מושג הקומפלמנטריות שלפיו תכונות של עצם קוואנטי איננו ניתן לקבוע במדויק (כמו מהירות ומיקום של אלקטרון, או האם פוטון הוא גל או חלקיק), ומתקיימות בו בעצם בו זמנית כתכונות משלימות. כאשר נשאל בוהר האם אין בהגדרה זו כדי לערער על מהותו של המדע כחתיירה לידיעה ודאית, הוא ענה "אמת וודאות גם הם מושגים משלימים."
- 3א. **תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף פד/א**
נח נפשיה דרבי שמעון בן לקיש והוה קא מצטער רבי יוחנן בתריה טובא אמרו רבנן מאן ליזיל ליתביה לדעתיה ניזיל רבי אלעזר בן פדת דמחדדין שמעתתיה אזל יתיב קמיה כל מילתא דהוה אמר רבי יוחנן אמר ליה תניא דמסייעא לך אמר את כבר לקישא בר לקישא כי הוה אמינא מילתא הוה מקשי לי עשרין וארבע קושייתא ומפריקנא ליה עשרין וארבעה פרוקי וממילא רווחא שמעתא ואת אמרת תניא דמסייע לך אטו לא ידענא דשפיר קאמינא הוה קא אזיל וקרע מאניה וקא בכי ואמר היכא את בר לקישא היכא את בר לקישא והוה קא צוח עד דשף דעתיה [מיניה] בעו רבנן רחמי עליה ונח נפשיה.
4. **תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף יז/א**
אמר רב כהנא סנהדרין שראו כולן לחובה פוטרין אותו מאי טעמא כיון דגמירי הלנת דין למעבד ליה זכותא והני תו לא חזו ליה ...
5. **ספר תהילים פרק סב**
(יב) אחת דבר אלהים שתיים זו שְׁמַעְתִּי כִּי עָז לְאֱלֹהִים.
- 5א. **שמונה קבצים / קובץ ב / צז**
בשעה שאדם חוטא הוא בעלמא דפירודא, ואז כל פרט ופרט עומד בפני עצמו... וכשהוא שב מאהבה מיד מתנוצץ עליו אור ההויה של עלמא דיחודא, שהכל מתארגן לחטיבה אחת.
6. **רמב"ם יד החזקה - הלכות תפילין מזוזה וספר תורה פרק א**
(יג) ספר תורה תפילין ומזוזות שכתבן אפיקורוס ישרפו. כתבן כותי או ישראל מומר או מוסר ביד אנס או עבד או אשה או קטן הרי אלו פסולין ויגנוזו ...
7. **ערפלי טוהר עמוד צה**
אין להיבהל מקיבוץ הפכים גדולים כפי המפורסם, כי כל הנראה לרבים כדברים חלוקים והפוכים הוא רק מפני קטנות שכלם וצמצום השקפתם, שאינם רואים כי אם חלק קטן מאד של השלימות העליונה, וגם זה החלק בצורה מקולקלת מאד. אבל בעלי הדיעה המחוררת, מחשבתם מתפשטת למקומות שונים ומרחבים גדולים, ותופשים את אוצרות הטוב שבכל מקום, ומאחדים את הכל ביחד ביחודא שלים.
8. **ספר דרך חיים - פרק ה משנה יז**
ומחלוקת ב"ש וב"ה אע"ג שיצאה בת קול הלכה כב"ה לא היה הבת קול מבטל המחלוקת מפני ששנואה המחלוקת כי אהוב ואהוב היה המחלוקת הזה, רק כדי ללמד אותה הלכה שהיו חפצים לדעת ההלכה, ואדרבה בת קול היה אומר אלו ואלו דברי אלהים חיים והיה מחזיק את החולקים ולא היה מבטל המחלוקת. ולפיכך סמך המאמר הזה למה שלפניו לומר שאם המחולקים היתה כונתם לש"ש לא תתבטל דעות החולקים ואותן תלמידים שהיו מקבלים דבריהם לא קבלו דעת שתתבטל. אבל אם לא היה מחלוקת לש"ש רק לנצח תתבטל מחלוקתם, ומה שקבלו תלמידים דבריהם הכל בטל ומבוטל כך יש לפרש.
- 8א. **ספר דרך חיים - פרק ה משנה יז**
ולא דמי למחלוקת הלל ושמאי שהיא בודאי לשם שמים, כי אדרבה הש"י רצה באותו מחלוקת שכל אחד ואחד מן הכתות היו מגלין דברי אלהים חיים ...
9. **תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף פו/א**
קא מיפלגי במתיבתא דרקיעא אם בהרת קודמת לשער לבן טמא ואם שער לבן קודם לבהרת טהור ספק הקדוש ברוך הוא אומר טהור וכולהו מתיבתא דרקיעא אמרי טמא ואמרי מאן נוכח? נוכח רבה בר נחמני.
10. **הרב צבי יהודה קוק זצ"ל לנתיבות ישראל**
את אחי ואת אחיותי בכל חלקי עמינו, שבכל המפלגות ובכל האירגונים - את כולם אני מבקש ומפיל תחנונים לפניהם. חוסו נא על נפשותיכם ועל נפש עמינו כולו... אל נא יחליט כל אחד מאתנו כל מפלגה וארגון וחלק... כי רק אתו כל האמת וכל הצדק.
- 10א. **אורות התחיה יח**
אז תהיה ההכרה הזאת הולכת ומשתלמת, עד שלא די שיכיר כל אחד את הצד החיובי שיש בכל כח, לדבר הגון ומקובל וראוי להשתמש בו, גם להטבה הכללית של מזוג הרוח וגם להטבה הפרטית של בסוסו של הכח המיוחד ההוא, שהוא מוצא את עצמו שרוי תחת דגלו, אלא שעוד הלאה ילך, עד שאתהתוכן החיובי אשר בצד השלילי של כל כח וכח, ע"פ המדה הנכונה, גם כן יכיר לטוב, וידע שלטובתו של הכח המיוחד, שהוא יותר נוטה אליו, צריך הוא להיות מושפע באיזו מדה גם מהצד השולל, שהכח האחר שולל את הכח הזה החביב שלו הוא, מפני שבשלילתו הוא מעמידו על מדתו הראויה לו ומצילו מהגרעון והמסוכן של התוספת וההפרזה, וזוהי העבודה המיוחדת מעבודות הקשות שבמקדש, הקמיצה, "שלא יחסר ושלא יותיר".
- 10ב. **אורות הקודש / חלק ב / עמוד שצד2**
התכלית האחרונה של כל ההויה כולה היא גילוי אור ד', ברום תענוגו העליון, באחדות עליונה כזאת, שלא יהיה שום ניצוץ חיים שהיש העצמי שלו לא יתעלה למעלה הרוממה מכל רוממות זאת. ואז יהיה העילוי של כל ההויה כולה זורח בכל פרט ופרט בפני עצמו, כדוגמא של אספקלריא, שכל מה שעומד נגדה מוזרח ונראה בה, ואין קץ לאושר גדול זה. ומשום כך צריכה היא ההויה להפרד בתחלה לחלקים היותר קטנים, וצריכות שבירות גדולות לצאת אל הפועל כדי להפריד את הנקודות. ואחר צמצום וזיכום, הלא תהיה כל נקודה כוללת כל היש כלו, והכל מלא אור ד' וכבודו.